

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Commentarius Secundus In Octo Libros Physicorum Aristotelis

Crespin, François

Bruxellæ, 1652

Dubium I. Quid & quotuplex Continuu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95369)

nium possibilem perfectissima; quia non est necessarium quoddam contineat formaliter perfectiones entium essentialiter successivorum; sed satis est, quoddam illas contineat eminenter: deinde in infinito in multitudine rerum possibilem continentur omnes numeri rerum omnium successivarum, ut patet ex dictis supra: unde licet in numeris rerum successivarum oporteat ire in infinitum; id tamen non obstat quominus detur unus absolute omnium numerorum negativè perfectissimus, ita ut Deus non possit positivè perfectiorem producere, prout contendit nostra Resolutio.

cxvii. Obijcies 4°. saltem ex Resolutione ista sequitur illam creaturam habere perfectionem simpliciter infinitam, quandoquidem infra illam sunt creaturæ illa imperfectiores, infinitæ possibiles.

cxvii. Respondeo negando sequelam; quia cum vix assignari possit species, quæ sub se infinitas imperfectiores geometricæ & secundum aliquam proportionem non contineat, omnes etiam valde imperfectæ species, haberent perfectionem simpliciter infinitam, quam tamen Theologi soli Deo, sive enti habenti perfectionem simpliciter simplicem, seu nullam includenti imperfectionem, concedunt: unde calculatio ista omnino fallax, nec vera est, nisi secundum proportionem, secundum quam fit accretio; sic nempe, ut sit geometricè & proportionaliter perfectior, & ista, quæ est finitæ perfectionis, & ista hæc imperfectior, & ista hæc iterum imperfectior, & sic in infinitum; non verò sic, ut sit arithmetice & simpliciter perfectior una vel pluribus creaturis simpliciter infinite perfectis.

DISPUTATIO SECUNDA.

De Continuo & ejus Continuatione.

Continui difficultas continua est, uti & infiniti infinita; tantumque Philosophos hucusque torfit, ut nullus sanæ mentis sit, qui sibi ex integro satisfactum afferat; unde merito eximius Dominus Fromondus Doctor Lovaniensis materiam de Continuo Labyrinthum vocat, quem plures intrent, sed nullus, alioqui etiam longè eruditissimus, exeat. Vt tamen aliorum more de Continuo aliquid disputemus, sit

D V B I V M I.

Quid & quotuplex Continuum.

R E S O L U T I O I.

I. Ico 1°. Continuum hic juxta Aristotelem lib. 6°. cap. 1°. est *cujus partes loco immediate sunt unum*, puta unitate morali; quia non datur continui, ut infra ostendemus, continuatio realis: contiguum autem juxta eundem, est, *cujus partes loco immediate sunt multa*, id est, non unum unitate morali, sed multa multitudine opposita uni unitate morali; inter quæ autem loco immediata reperitur unitas moralis, & inter quæ multitudo moralis, infra patebit.

R E S O L U T I O II.

III. Ico 2°. continuum, aliud permanens, & est *cujus partes simul existunt*, ut materia prima: aliud successivum, & est *cujus partes fluxu quodam aliæ aliis succedunt*, ut tempus.

D V B I V M II.

An Continuum componatur ex puris indivisibilibus mathematicis.

IV. Ante Resolutionem Suppono indivisibilia mathematica, ut opponuntur Physicis, esse illa, quæ omni omnino parte destituuntur, sic ut nec ab ipso Deo dividi possint: Physica verò ut opponuntur ma-

thematicis, quæ quidem absolute habent partes, sed sic, ut naturaliter dividi non possint; vel ob exiguitatem; vel ob qualitates divisioni repugnantes: tamen divinitus à Deo dividi possunt. Hoc supposito, sit

R E S O L U T I O.

V. Ico contra Zenonem & alios ex antiquioribus Stoicis, & recentioribus verò Gregorium Ariminensem, Cornelium de Sancto Patricio, Arriagam, Tellez, & alios, quos hic magno numero Physicæ Disput. 35^a. sect. 1ª citat: continuum permanens non componitur ex puris indivisibilibus mathematicis. ita D. Fromondus in suo Labyrintho cap. 25. Suarez, Conium, Hurtus, &c.

P R O B A T I O I.

Ex hoc Axiomate *Indivisibile additum indivisibili non facit majus.*

VI. Probatur 1° ratione Physicæ desumptæ ex Aristotele lib. 6°. cap. 1°: evidens est continuum aliquod integrum esse majus & magis extensum, quam sit quælibet ejus pars; item ex additione novarum partium, ex quibus componitur fieri majus & extensius; atqui *indivisibile additum indivisibili non facit majus*, ergo continuum non componitur ex puris indivisibilibus mathematicis: minor probatur, & confirmatur improbatione rationum, quibus, Arriaga, Oviedus, Tellez, & alii hanc minorem rejiciunt.

VII. Respondet 1°. P. Tellez ad minorem, sollemne illud Axioma non transire cancellos nostræ opinionis, ac proinde in sua opinione non admitendum: 2°. unitas numerica in ratione numeri indivisibilis, addita unitati numericæ, facit plus quoad numerum, ergo indivisibile additum indivisibili facit etiam majus, quoad locum: 3°. puncta indivisibilia loco immediate contigua, non se penetrant, quia ad hoc ut se non penetrant, sufficit, quod